

Betydning, maaske endogsaa vital Betydning, men „Sagen“ er ikke det foreliggende Forslag. Det foreliggende Lovforslag er et ufuldkomment *Forsøg* paa at løse Sagen, et Forsøg, som vil føre til Skuffelser, og det er bedre slet intet at faa end at skuffes.

Om Valutacentralens Brev skal jeg overfor den højtærede Stats- og Erhvervsminister sige, at ihvorvel jeg ogsaa har læst den Passus, han citerede, kan jeg ikke, naar jeg læser Brevet i dets Helhed, faa andet ud af det, end at den gaar ud fra som givet, at naar der ikke sker noget, kan det have betænkelige Følger, og da man gaar ud fra, at de Veje, man hidtil har betraadt, vil vise sig ufarbare, stiller man *nye* Forslag. Jeg tror for øvrigt — det er en Bemærkning, jeg gerne vil gøre —, at Valutacentralen overvurderer det psykologiske Moment, som man Gang paa Gang fra de forskellige Sider har overvurderet det psykologiske Moment i hele denne Valutasag. Naar dansk Valuta gaar ned efter, er det først og fremmest, fordi der er ført en forkert Valutapolitik, og som jeg gentagne Gange har fremhævet, er disse psykologiske Paa-virkninger af Børsen mere Ammestue-eventyr. Kurserne kan nok en enkelt Dag svinge lidt frem og tilbage, men i det hele og store giver en Mand ikke mere for Sterling, end han behøver at give, naar han skal købe sin Remisse til at betale sine Varer, og om Valutacentralen mener dette eller hint, om vi bliver nervøse her i Rigsdagen — navnlig heroppe sker det alt for tidt ved saadanne Lejligheder — rører ikke den Mand, der staar og skal købe Sterling, det mindste; han staar paa det Standpunkt, at han vil give saa lidt som muligt derfor. Det, der øjensynlig er sket, er, at Valutacentralen er i Færd med at bryde sammen som i sin Tid Kursegaliseringssonden, og derfor føler den ganske naturligt et vist Ansvar overfor Situationen. Nu vel, saa kommer den med denne Skrivelse, og det højtærede Ministerium har altsaa forgæves forsøgt at benytte Skrivelsen til at surcouperen Situationen og derigennem Udvalget. Jeg beklager, at det er mislykkedes, men det kunde umuligt gøre Indtryk paa os, thi alt det, der staar i denne Skrivelse, fører ikke til, at man for Alvor kan mene, at det foreliggende Lovforslag bør vedtages, og naar det er saaledes; kan det heller ikke nytte noget at faa Forslaget tilbage. Det er efter min Formening snarest Regeringens Fejl, hvis det skal siges at være nogens Fejl, at Valutasagen er forelagt i en saadan Form, at den naturlige Følge bliver Forkastelse. Det er ingenlunde behageligt for de Kon-

servative, og jeg formoder heller ikke for Venstre, at man her i Tinget positivt skal forkaste et saadant Forslag, men naar der ikke gives os noget som helst Valg, men kun dette ene Forslag at beskæftige os med, og vi anser det for et uegnet Middel, en Vej, der ikke fører til Rom, men til Nord-polen, til de Ødemarker, Statsministeren paa et eller andet Møde talte saa foragteligt om, saa har vi ikke andet at gøre end at forkaste det. Denne Sag har faaet en forkert Form fra Regeringens Side, det er Regeringen, som man alligevel i første Række maa se hen til — det sagde det ærede 18de tingvalgte Medlem ogsaa fuldstændig rigtigt —, det er Ministeriet, der regerer Landet, og det er først og fremmest Regeringens Pligt at skaffe Orden og Redelighed i saadanne Tilfælde, hvor der opstaar store Vanskeligheder for Samfundet.

Nu har jeg ganske vist — det ønsker jeg at sige til syvende og sidst — med Glæde forstaaet, at den højtærede Regeringschef vil være betænkt paa efter nøjere at have gennemgaaet disse Henstillinger fra Valutacentralen at komme med nye Valutaforslag — maaske endogsaa i denne Samling; det aner jeg intet om; han sagde endogsaa til Venstre, at det skulde ikke være bange, det skulde faa Forslag nok at se. Naa ja, denne embarrass de richesse imødeser jeg med en vis Interesse, men kunde vi saa ikke faa noget, der var *gennemførligt*? Det kan jo ikke nytte noget, at Forslag blot er gode og naturligvis; det har Ministeren Ret i, gode set ogsaa fra hans Synspunkt — man kan ikke forlange, at en Regering skal fremsætte Forslag, der ikke er gode set fra dens Synspunkt; men foruden at være gode skal de tillige være *gennemførlige*, og hvis den højtærede Minister skulde være heldig paa dette Punkt, behøves der ikke saa mange Forslag; man kan maaske nøjes med ganske faa. Og det ønsker jeg da at sige til den højtærede Regeringschef, at han har ganske misforstaaet mig, hvis han tror, at jeg skulde have sagt noget, hvorved jeg antydede, at jeg hoverede over, at Regeringen nu staar med tomme Hænder. Tværtimod, naar jeg siger, at der er Tid til at vinde nye Sejre, er det jo noget helt andet. Den Mand, som man overhovedet under Sejre, kan man ikke siges at hovere over. Den højtærede Statsminister sætter sin Tillid til Valget og trøster sig med, at der er kort Tid til Landstingsvalget. Ja det er, som Carmen synger: „At vente er tilladt, at haabe skønt“, men det fører ret ofte ikke til noget videre. Og jeg er bange for, at Landstingets Sammensætning, naar